

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	21XCdo/169/2016
Identifikačné číslo spisu:	6612216452
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6612216452.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOST', s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 4C/121/2012, o dovolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41NcC/255/2012-8 zo dňa 10.10.2012, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca podal dňa 27.09.2012 na Okresnom súde Lučenec žalobu, ktorou sa domáhal náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). V žalobe okrem iného uviedol, že predmetnú ujmu spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Lučenec, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“).

2. Okresný súd Lučenec považoval žalobu v uvedenej časti za námietku zaujatosti sudcov, preto po vyjadrení sa jeho sudcov predložil spis Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 41NcC/255/2012-8 zo dňa 10.10.2012 rozhodol, že sudkyňa JUDr. Andrea Gabrielová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci a ostatní sudcovia Okresného súdu Lučenec nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

4. Uvedené uznesenie krajského súdu napadol žalobca dovolaním, ktoré odôvodnil tým, že v konaní

rozhodovali vylúčení sudcovia (§ 237 písm. g/ O.s.p.), dovolaním napadnuté rozhodnutie je vecne nesprávne a zasahuje do jeho práva na nestranný súd a zákonného sudcu. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti O.s.p., dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

7. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza, že nakoľko ide o dovolanie podané žalobcom v obdobnej veci, aká už bola v počte aspoň päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolaťela, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania - porovnaj konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 3 Cdo 212/2014, 3 Cdo 213/2014, 3 Cdo 216/2014, 3 Cdo 259/2014, 1 Cdo 78/2014, 1 Cdo 80/2014, 2 Cdo 74/2014, 2 Cdo 76/2014, 4 Cdo 33/2014, 4 Cdo 34/2014, 5 Cdo 150/2014, 6 Cdo 369/2014, 7 Cdo 147/2014, 8 Cdo 85/2014, dovolací súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

8. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné, keďže v zmysle § 419 C.s.p. je dovolanie prípustné len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a nie súdu nadriadeného. Dovolací súd sa preto nemohol v ďalšom zaoberať dôvodnosťou dovolania.

9. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému Najvyšší súd Slovenskej republiky náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.